

существительно-то или мѣстоименіе-то, що стои прѣдъ глагола и по назначены-тъ въ скобкахъ видове, наклоненія и врѣмена).

Стоянь *учи* (изъяв. прѣх.) урока си. Ные *отивамъ* (вид. опрѣд. изъяв. прѣм. опрѣд.) на расходкѣ. Пріятеліе-ти *занимавамъ* ся (вид. многокр. изъяв. наст.) съ прочитаніе вѣстници. Азъ *желаю* (вид. неопр. изъяв. прѣх.) да вы *виждамъ* (вид. опрѣд. подчин. наст.) вы *обычю* (вид. многокр. изъяв. наст.) ученіе-то. Злодѣецъ-тъ *наказываю* ся (вид. опрѣд. изъяв. бжд. опрѣд.) за прѣстѣпленіе-то, кое-то *струваю* (вид. опрѣд. изъяв. прѣм. опрѣд.). Римляне-тъ *отличиваю* (вид. опрѣд. изъяв. прѣм. неопрѣд.) въ науки-ты и иекуства-та. Вые *бываю* (вид. опрѣд. изъяв. бжд. опрѣд.) щастливи, *сдобиваю* ся (вид. опрѣд. услов. наст.) съ ученіе: Ные трѣбва *трудю* ся (подч. наст.), *за да спичялю* (подч. наст.) наукѣ. Нашя-та книжнина *захващамъ* (вид. еднокр. изъяв. прѣм. опрѣд.) *развиваю* ся (подч. наст.); ты *намираю* (изъяв. наст.) вече дѣлатели. Азъ *имамъ* (подч. прѣх.) врѣмя, *учю* ся (съслаг. пр. прѣх.). Ные *ръшавамъ* ся (вид. опрѣд. изъяв. относ.) *слѣдувамъ* (подч. наст.) ваши-ты съвѣти. Цѣла Европа *потреперавамъ* (вид. опрѣд.